

Sygn. akt I CSK 140/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. T.
przeciwko E. Spółce z o.o. z siedzibą w R. obecnie z siedzibą w W.,
[...] N. S.A. w P. i T. [...] S.A. w W. obecnie O. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt VI Ga [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda na rzecz [...] N. S.A. z siedzibą w P.
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w R. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R. oddalającego powództwo o zapłatę.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda, wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać wskazanemu przez skarżącego zagadnieniu prawnemu sformułowanemu w oderwaniu od motywów zaskarżonego wyroku, których wyjaśnienie pozbawione jest w okolicznościach faktycznych sprawy i doniosłości prawnej dla rozstrzygnięcia sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05. OSNP 2006, nr 15 -16, poz. 243).

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.